

ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๓) (ง) แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน”	หมายความว่า	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“ประธานกรรมการ”	หมายความว่า	ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“คณะอนุกรรมการ”	หมายความว่า	คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
“ผู้อำนวยการ”	หมายความว่า	ผู้อำนวยการสถาบัน
“ส่วนกฎหมาย”	หมายความว่า	ส่วนกฎหมายสถาบัน
“ผู้ปฏิบัติงาน”	หมายความว่า	ผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน
“การอุทธรณ์”	หมายความว่า	การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง
“การร้องทุกข์”	หมายความว่า	การร้องทุกข์กรณีเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมถึงกรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม
“คู่กรณี”	หมายความว่า	ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในการอุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในการร้องทุกข์แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด
และคำวินิจฉัยของประธานกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์” จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยมีกรรมการในคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นประธาน
ให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๒) รายงานผลการวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเพื่อทราบในกรณีการคัดค้านประธานอนุกรรมการหรือ
อนุกรรมการ หรือกรณีไม่รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา หรือการถอนอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ และ
รายงานผลการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ ที่คณะอนุกรรมการ
เห็นว่าสมควรรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๓) แจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาด พร้อมทั้งสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ทราบ
เป็นหนังสือโดยเร็ว

ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของ
ประธานอนุกรรมการ แต่อาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ได้

ข้อ ๖ การประชุมคณะอนุกรรมการต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม
การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗ ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ มีสิทธิคัดค้านผู้เป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ถ้าผู้นั้น
มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ถูกร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุหรือเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งผู้ถูกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกร้องทุกข์

(๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติ หรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) เหตุอื่นใดอันมีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

การคัดค้านตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์
หรือร้องทุกข์ หรือแจ้งการคัดค้านเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง
หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง และข้อ ๒๒

กรณีคัดค้านประธานอนุกรรมการให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย กรณีคัดค้านอนุกรรมการ
ให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย

ในการพิจารณาครั้งแรก ให้ที่ประชุมพิจารณาว่ามีอนุกรรมการที่มีสภาพร้ายแรงที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นกลางหรือไม่ หากมีให้อนุกรรมการท่านนั้นออกจากที่ประชุม

กรณีมีเหตุให้องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการไม่ครบตามข้อ ๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการเพิ่มเติมเป็นกรณีไป

ข้อ ๘ การพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ หรือหนังสือร้องทุกข์ กรณีมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๖๐ วัน และให้บันทึกเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเป็นเรื่องลับ และผลการวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณี

หมวด ๒

วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง หากเห็นว่าไม่เป็นธรรม ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้ถือวันที่ผู้ได้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้นั้นทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้แล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่เมื่อแจ้งคำสั่งให้ทราบได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ได้รับคำสั่งเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ผู้รับสำเนาคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่ง และส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ได้รับสำเนาคำสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสือปิดผนึกกลับถึงประธานอนุกรรมการ โดยนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่มิให้นำหนังสืออุทธรณ์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตราหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่คณะอนุกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกกลับ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ส่วนกฎหมายที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ ให้ลงรับหนังสืออุทธรณ์ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ แล้วส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้อุทธรณ์ สำนักงานสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนักงานดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของคู่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าคำสั่งที่ได้รับไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการอุทธรณ์ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะอนุกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะอนุกรรมการจะเปิดโอกาสให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของคณะอนุกรรมการที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๕ เรื่องอุทธรณ์ที่คณะอนุกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้จะต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์เรื่องใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์จะถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะอนุกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการและนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๑๗ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน หรือ การพิจารณาเบื้องต้นและสำนวนการดำเนินการทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและ หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากบุคคลใด ๆ ที่มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อ ประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะกรรมการพิจารณาว่าการแถลงการณ์ ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวน เพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบ ส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งถูกต้อง และเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติเพิกถอน คำสั่ง หรือสั่งลงโทษ หรือสั่งงดโทษ หรือสั่งลดโทษ หรือยกโทษ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้อง เหมาะสม แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและ ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มิผู้ได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับ คณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่ฉบับแก้ไข เพิ่มเติม

หมวด ๓

วิธีการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิร้องทุกข์ได้เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือ มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน หรือกรณีผู้อำนวยการปฏิบัติต่อตน

(๒) กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๒๑ การร้องทุกข์กรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ตามข้อ ๒๐ (๑) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ปรีกษาหรือทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

(๒) ปรีกษาหรือกับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือผู้บังคับบัญชาที่เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เหนือขึ้นไป อีกชั้นหนึ่งก่อนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเหตุ

(๓) หากผู้ร้องทุกข์ปรีกษาหรือแล้วผลไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ปรีกษาหรือแล้ว

ให้ผู้ผู้อำนวยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับเรื่องร้องทุกข์ แล้วแจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว หากผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลคำวินิจฉัยให้ ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบผลการวินิจฉัยของผู้บริหาร

ข้อ ๒๒ การร้องทุกข์กรณีผู้อำนวยการเป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือกรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม ตามข้อ ๒๐ (๑) และ (๒) ให้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ ร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ การร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือปิดผนึกกลับถึงประธานอนุกรรมการและ นำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และ ลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็น หลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม ก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกกลับ

ข้อ ๒๔ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นไม่ได้

หนังสือร้องทุกข์ ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดง ข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้แสดงความประสงค์ ไว้ในคำร้องทุกข์นั้นด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะกรรมการจะเปิดโอกาส ให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีร้องทุกข์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งและทำบันทึกวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าไม่อาจแจ้งคำสั่งได้โดยตรงให้ดำเนินการตามข้อ ๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเหตุร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐ และยื่นหรือส่งตามกำหนดเวลาและมีสาระสำคัญตามข้อ ๒๔

ในกรณีที่มิปัญหาว่า เรื่องร้องทุกข์เรื่องใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับพิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด หากคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยแล้วมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปอีกไม่ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการและยื่นผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาให้เป็นอันยุติ และจะร้องทุกข์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๒๙ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงของบุคคลที่มาให้อภัยคำเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องทั้งหมด หรือไม่ถูกต้องบางส่วนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการบันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุม และให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

หมวด ๔

การนับระยะเวลา

ข้อ ๓๑ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่ง หรือวันที่ผู้ร้องทุกข์ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์สรนิต ศิลธรรม)

ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน